

תקון אחד עשר

אימא מחברת קוב"ה ושכינתיה

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא אַמָּא עֲלָאָה. עֲלִיּוֹנָה. שְׁבֻשְׁעָה שְׁחַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׂכִּינָה מוֹמְנִים לְהַתְחַבֵּר, רוּחַ עֲלִיּוֹנָה מִתְעוֹרֶרֶת מִלְמַעְלָה לְחַבֵּר אוֹתָם. עֲלִיָּה כְּתוּב: אֶבֶן רוּחַ הִיא בְּאֵנוֹשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינָם (אֵיּוֹב לֵב, ח), מִצַּד שֶׁל אֵימָא.¹ וְרוּחַ זֶה הוּא הַרוּחַ שֶׁיּוֹרֵד מִתּוֹךְ חֻכְמָה סְתִימָאָה,² וּמְחַבֵּר לְמַעְלָה [אָבָא וְאֵמָא] וּמְחַבֵּר לְמַטָּה [עֵיִר וְנוֹקְבָה]. וְזוֹ הַרוּחַ הַמְתַּפְּשֵׁט אַחֵר כִּד עַל כָּל הַנְּבִיאִים הַנְּאֻמָּנִים, וְעַל כָּל אֵלוֹ שְׁמַתְלַבְּשִׁים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה [אֱלֹהִים - אֵימָא] עָלַי, יַעַן מָשַׁח (וְגו') [יְהוָה אוֹתִי] [יִשְׁעִיהַ סָא, א]. עֲלִיָּה כְּתוּב: אֵל אֲשֶׁר יְהוּה שָׁמָּה הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ (יְחֻזְקָא א, יב).

[אוּלָם עַל הַרְשָׁעִים כְּתוּב]: לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹן אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ (תְּהִלִּים א, ד), שְׁבֻזְמֵן שְׂרוּחַ זֶה מִתְעוֹרֶרֶת, מְסַתְּלָקִים מִלְפָּנֶיהָ כָּל הַטְּמֵאִים, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם: לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה³ (מִשְׁלֵי יח, ב). [כְּסִיל] - זֶה עֵשׂוֹ שֶׁיִּצְאָ לְחוּץ,

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא אַמָּא עֲלָאָה. דְּבֻשְׁעָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ אֲזִדְמָנָן לְאַתְחַבְּרָא, רוּחָא עֲלָאָה אֲתַעַר מִלְעֲלָא לְחַבְּרָא לוֹן. עֲלִיָּה כְּתִיב אֶבֶן רוּחַ הִיא בְּאֵנוֹשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינָם (אֵיּוֹב לֵב, ח) מִסְטָרָא דְאַמָּא. וְרוּחָא דָּא אִיהוּ רוּחָא דְנְחִית מִגּוֹ חֻכְמָה סְתִימָאָה וּמְחַבֵּר לְעֲלָא וּמְחַבֵּר לְתַתָּא. וְדָא רוּחָא דְאַתְפָּשֵׁט לְבַתֵּר עַל כְּלָהּ נְבִיאֵי מְהִימְנֵי וְעַל כְּלָהּ דְמַתְלַבְּשֵׁי בְּרוּחָא קְדִישָׁא. כְּדִאֲמַרְיָנָן: רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַי יַעַן מָשַׁח וְכוּ' (יִשְׁעִיהַ סָא, א). עֲלִיָּה כְּתִיב: אֵל אֲשֶׁר יְהוּה שָׁמָּה הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ (יְחֻזְקָא א, יב).

וְלֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹן אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ (תְּהִלִּים א, ד) דְּבֻזְמָנָא דְרוּחָא דָּא אֲתַעַר מִתְתַּרְכֵי קָמָה כְּלָהּ מְסַאֲבִין, דְאַתְמַר בְּהוּ: לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה (מִשְׁלֵי יח, ב). וְדָא עֵשׂוֹ דְנִפְיֵק לְבַר, וּבִין כִּד וּבִין כִּד אֲתֵי יַעֲקֹב וְנִטִּיל בְּרַכְאָן

1. עי' זהר פנחס ח"ג ריז, ע"ב, תבינים - מלשון בינה מצד אימא, שמשם מתפשט הרוח לעייר (קב"ה) ונוקביה (השכינה).

2. עי' אדרא רבא ח"ג, קל, ע"ב, מחכמה סתימאה (אריך אנפין) יוצא רוח זה המחבר הפרצופים התחתונים. עיין אדיר במרום ח"ב, יא-יד; אדיר במרום ח"א עמ' יד, ושם, מרוח זו קבל רשב"י.

3. תבונה רמז לבונה, אימא עילאה, הכסיל לא מעונין ברוח הקודש (מצד אימא).

ובין כִּד ובין כִּד כַּא יַעֲקֹב וְלָקַח הַבְּרִכּוֹת
מֵאֲבִיו, עַל יְדֵי שֶׁהִתְחַזַּק בְּצַד הַקְּדוּשָׁה,
מִה שֶׁלֹּא יָכוֹל [עֲשׂוֹ] אֲחִיו לְהִתְדַבֵּק.
וּכְאֲשֶׁר חֲזַר עֲשׂו [מִהַשְׁדָּה], נֹאמֵר לוֹ:
הֵן גְּבִיר שְׁמֵתוֹ לָךְ (בְּרֵאשִׁית כו, לו). וּמָהוּ
[הַפְּרוּשׁ שֶׁל] הֵן? אֵלֶּא כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב: הֵן
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשְּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשְּׁמַיִם
(דְּבָרִים יד), הַכֹּל סוּד אֶחָד. [ה"ן] -
[אוֹת] ה', זוֹ אֵימָא עֲלִיוְנָה [שְׁתַּלּוּיָה
בְּאוֹת ה' רֵאשׁוּנָה שְׁבִשָּׁם] שְׁמִמְנָה
יּוֹצֵאת רוּחַ זוֹ, הַנְּחַלְקֵת לְשָׁנִים, וְעַל יְדֵי
מִתְחַבְּרִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא וְהַשְּׁכִינָה,
בְּרִצּוֹן אֶחָד וּבְתַשׁוּקָה אֶחָת. וְזֶה סוּד, ג'
פְּשׁוּטָה [ג' סוֹפִית שֶׁל מְלֶה - ה"ן],
כְּלָלוֹת זָכַר וּנְקֻבָּה.⁴

וּלְכַל הַי"ד תְּחֻזָּקָה, ה' יַד הַחֻזָּקָה
וְדָא, דָּא אֵמָא עֲלֵאָה דְקִימַת בְּתַקְפָּא
לְחַבְרָא חַבְרָא דָּא בְּדָקָא יָאוּת.
הוּא וְשְׁכִינְתָּו] כִּמוֹ שְׂרָאוּי.

וּלְכַל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל, בְּשַׁעָה שְׂאִימָא
עֲלִיוְנָה מוֹדְמָנַת עַל בְּנֵיה [זְעִיר וּנְקֻבָּיָה]
וּמְחַבְּרַת אוֹתָם, מִיַּד כָּל הָעוֹלָמוֹת
מִתְלַבְּשִׁים בְּפַחַד וְעוֹמְדִים לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְהַשְּׁכִינָה בְּאִימָה וְיִרְאָה
בְּרִתָּת וּבִזְעָה. וּבִזְמַן שֶׁחַבּוּר זֶה מְצוּי, כָּל
הָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים בְּרַמְמָה וְדָא, עַל
אוֹתוֹ זְמַן נֹאמֵר: בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן
(יְחֻזְקָא א, כד), שֶׁלֹּא שׁוֹלְטִים כְּלָל. וְאַחַר
כֵּן, כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁלֵם הַחַבּוּר, נֹאמֵר:
וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב (שָׁם שְׁמִיד), רְצוּת

מֵאֲבִיהִי, דָּאִיהוּ אֲתַתְקַף בְּסִטְר קְדִישָׁא,
מִה דְלֵא יְכִיל לְאֲתַדְבָּקָא אַחוּהִי. וְכַד תְּב
עֲשׂו אֲתַמַּר בֵּיה: הֵן גְּבִיר שְׁמֵתוֹ לָךְ
(בְּרֵאשִׁית כז, לז). מֵאִי הֵן. אֵלֶּא
כְּדֵאמְרֵינָן: הֵן לֵה' אֱלֹהֶיךָ הַשְּׁמַיִם
וְשְׁמֵי הַשְּׁמַיִם (דְּבָרִים י, יד) כְּלָא רְזָא
תְּדָא. ה' דָּא אֵמָא עֲלֵאָה דְמִינָה נְפִיק
רוּחָא דָּא, וְאֲתַפְּרֵשׁ בְּתַרְיִן, וּבֵיה מִתְחַבְּרִין
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּה בְּרַעוּתָא
תְּדָא בְּתִיאובְּתָא תְּדָא. וְרְזָא דָּא ג'
פְּשׁוּטָה כְּלָלָא דְדוּו"נ.

וּלְכַל הַיַּד הַחֻזָּקָה. ה' יַד הַחֻזָּקָה
וְדָא, דָּא אֵמָא עֲלֵאָה דְקִימַת בְּתַקְפָּא
לְחַבְרָא חַבְרָא דָּא בְּדָקָא יָאוּת.

וּלְכַל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל, דְּבִשְׁעָתָא
דְּאֲזַדְמָנַת אֵמָא עֲלֵאָה הַכִּי עַל בְּנֵיה
וּמְחַבְּרַת לוֹן. מִיַּד כְּלָהוּ עֲלִמִין מִתְלַבְּשִׁין
בְּדַחִילוֹ, וְקִימִין קִמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׁכִינְתָּה בְּאִימָה וְיִרְאָה בְּרִתָּת וּבִזְעָה.
וּבִזְמַנָּא דְחַבְרָא דָּא אֲשַׁתְּכַח, כְּלָהוּ
עֲלִמִין קִימִין בְּלַחִישׁוֹ וְדָא. בֵּיה הוּא
זְמַנָּא כְּתִיב בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן
(יְחֻזְקָא א, כד) דְלֵא שְׁלִטִין כְּלָל. לְבַתַּר
כִּיּוֹן דְּאֲשַׁתְּלִים חַבְרָא, אֲתַמַּר: וְהַחִיּוֹת

4. עי' זחר בהעלותך ח"ג, קנה, ע"א: "ג' פשוטה כללא דדכר ונוקבא"; שם וילך רפה, ע"ב. ע"ע אדיר, עמ' רכח-רלא.

[למעלה] לקחת מאותו אור עליון.⁵ אבל
בין שלא יכולים לעמוד בו יותר, מיד
- ושוב, שבים למקומם.

ועוד, והחיות רצוא ושוב - בזמן
שישראל עושים רצונו של מקום, או
רצוא - לקחת מלמעלה, ושוב - להביא
למטה [שפע]. וזה סוד: ילכו מחיל אל
חיל (תהלים פד, ח) או: וקני יהוה יחליפו
כח, יעלו אבר פנשרים (ישעיה מ, לא).
מהו יחליפו כח? אלא בחלופים [מדבר]
ודאי, בגלל [שבני ישראל] נותנים
לחיות זכויות שלהם, שבהם נוטלים כח
לעלות למעלה, והם [והחיות] נותנים
להם כח וברכות שלוקחים מלמעלה
להביאם למטה, יחליפו ודאי. [ועל
החילופים כתוב]: וזאת לפנים בישראל
על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר
(רות ד, ז). גאולה - [דהיינו] לגאול
לעצמם הענין שזוכים להביא לעצמם,
[שהוא] ברכות וכח. וזו מצוה שיוֹרדת
כשכר למטה, כמו שאמרו: שכר מצוה
מצוה (אבות פ"ד, מ"ד). ועל התמורה -
זה החלוף הנזכר: [וזאת לפנים], זאת
- זו השכינה שְׁעוֹמֶדֶת על כל אלה
הדברים להעמידם להם, לקיים כל דבר
ודאי. והשכינה, נאמר עליה: היתה
פאניות סוחר ממרחק תביא לחמה

רצוא ושוב (שם שם, יד) רצוא לנטלא
מההוא נהירו עלאה. אבל בגין דלא
יכלין למיקם בה סגי, מיד ושוב, תבין
לאתריהו.

ועוד, והחיות רצוא ושוב: בזמנא
דישראל עבדין רצונו של מקום, פדין
רצוא לנטלא מלעלא. ושוב לאיתאה
לתתא. ורזא דא ילכו מחיל אל חיל
(תהלים פד, ח) פדין וקוי ה' יחליפו כח
יעלו אבר פנשרים (ישעיה מ, לא). מאי
יחליפו כח? אלא חלופין ודאי, בגין
דיהבין לחיון זכון דלהון דבהו גטלין
חילא לסלקא לעלא. ואנון יתבין להו
חילא וברכאן דנטלין מעלא לאיתאה
לתתא, יחליפו ודאי. וזאת לפנים
בישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים
כל דבר (רות ד, ז). גאולה, למפרק
לגרמה ההיא מלה דזכין לאיתאה
לגרמה ברכאן וחילא. ודא מצוה
דנחתת לאגרא לתתא. כמה דאת אמר:
ששכר מצוה מצוה (אבות ד, ב). ועל
התמורה דא חלופא דאתמר. זאת דא
שכינתא קימת על פלהו אלין מלין
לאקמא לון, לקיים כל דבר ודאי.
ושכינתא אתמר בה: היתה פאניות
סוחר ממרחק תביא לחמה (משלי לא,

5. עיין פתחי חכמה ודעת, שערי רמח"ל עמ' רנד.

6. זהר האזינו, רצג, ע"ב ת"ז ת"י יט, מ, עא; ת"י כ, נו, ע"א; ת"י סד, צה, ע"ב.

7. זהר בשלח ח"ב, ג, ע"ב; שם אחרי מות ס, ע"א: "ממרחק תביא לחמה - ממרחק, ודאי, מרישא דמוחא ומעילא דרישא. תביא לחמה - על ידא דצדיק".

(משלי לא,ד), שְׁכַד נִוְטַלְת זְכוּיֹת מִלְמַטָּה
וּמְבִיאָה אוֹתָן לְמַעְלָה, וְלוֹקַחַת בְּרֻכּוֹת
הַלֶּחֶם שְׁמִיּוֹן לְמַעְלָה וּמְבִיאָה לְמַטָּה.
לְפִיכָד, וְקוּי יְהוּה יַחְלִיפוּ כַח וְדָאֵי.

יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים - לְמִי יַעֲלוּ? אֵלָא
לְאוֹתָן חַיִּוֹת. שְׁבֻמָּן שְׂאִין זְכוּת
בְּיִשְׂרָאֵל, נֹאמֵר בְּהֵם [בְּחַיִּוֹת]: בְּעַמְדָּם
תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם. אֲבָל בְּזִמְן שְׂיֵשׁ בְּהֵם
[בְּיִשְׂרָאֵל] זְכוּת: וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב,
כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאֵר. וְאוּ, יַעֲלוּ אֲבָר. מַהוּ
בְּנִשְׁרִים? זֶה סוּד: [מַה שְׁכַתּוּב]: אֵל
אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ
(יְחֻקָּאֵל אֵיב). לְפִיכָד כָּל אַרְבַּע הַחַיִּוֹת,
בְּנִשְׁרִים עוֹלִים. זֶהוּ נִשְׁרָ שֶׁל רַחֲמִים,⁸
שְׁנֹאמֵר בּוּ: כְּנִשְׁרָ יַעֲרִי קִנּוּ [עַל גּוֹזְלוֹי
יִרְחָף] (דְּכָרִים לְבִיא). [וְכֵן כְּתוּב]: וְאִשָּׁא
אֶתְכֶם עַל כְּנִפְיֵי נִשְׁרִים (שְׁמוֹת יִמְרָ)
[כְּדִגְמַת הַנִּשְׁרָ הַמְרַחֵם עַל כְּנִיּוֹ]. [וְעוֹד
בְּהַמְשָׁךְ עַל הַחַיִּוֹת כְּתוּב]: יִרְצוּ וְלֹא
יִיגְעוּ וְגו' (יִשְׁעִיה שְׁם, שְׁם), רְצוּא וְשׁוּב
וְדָאֵי.

וְעוֹד וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב - בְּזִמְן
שְׂיִשְׂרָאֵל קִמְצָאִים בְּבֵית הַכְּנַסַּת, וּמַעֲלִים
שִׁירִים לְפָנָי רְבוּנָם בְּכַמְהָ נְגוּנִים, אִזּוּ:
וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, בְּאוֹתוֹ נְגוֹן עוֹלִים
וְיִוְרְדִים וְדָאֵי, בְּתִשְׁוֹקָה שֶׁל הַרוּחַ
שְׁחוֹשֵׁק לְהַתְחַבֵּר לְמַעְלָה. עַל אוֹתוֹ זְמַן
כְּתוּב: אֱלֹהִים אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשְׁם רְגְלִי

(יד) דְּהֵכִי נִטְלַת זְכוּן מְלַתְתָּא וְאִתִּיאַת
לְהוּ לְעֵלָא. וְנִטְלַת בְּרַכְּאָן נְהֵמָא דְּמִזְוֹנָא
מְלַעֲלָא וְאִתִּיאַת לְתַתָּא. בְּגִין כְּדָ וְקוּי:
ה' יַחְלִיפוּ כַח וְדָאֵי.

יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים. לְמַאֵן יַעֲלוּ? אֵלָא
לְאִנּוּן חַיִּוֹן. דְּבִזְמַנָּא דְּלִית זְכוּתָא
בְּיִשְׂרָאֵל, אִתְמַר בְּהוּ בְּעַמְדָּם תִּרְפִּינָה
כְּנִפְיָהֶם. אֲבָל בְּזִמְנָא דְּאִית בְּהוּ זְכוּתָא,
וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב כְּמַה דְּאִתְמַר. כְּדִין
יַעֲלוּ אֲבָר. מַאי בְּנִשְׁרִים? אֵלָא רְצוּא דְּאִ
אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.
בְּגִין כְּדָ כְּלָהוּ ד' חַיִּוֹן בְּנִשְׁרִים סְלִקִין.
דְּאִ נִשְׁרָ בְּרַחֲמֵי. דְּאִתְמַר בְּהוּ כְּנִשְׁרָ יַעֲרִי
קִנּוּ (דְּכָרִים לְבִ, יֵא). וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל
כְּנִפְיֵי נִשְׁרִים (שְׁמוֹת יִט, ד). יִרְצוּ וְלֹא
יִיגְעוּ וְכוּ' (יִשְׁעִיה מ, לֵא) רְצוּא וְשׁוּב
וְדָאֵי.

וְעוֹד וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. בְּזִמְנָא
דְּיִשְׂרָאֵל קִמְצָאִים בְּבֵי כְּנִיִּשְׁתָּא וְסְלִקִין
שִׁירִין קִמְי מְרִיָּהוּ בְּכַמְהָ נְגוּנִין. כְּדִין
וְהַחַיִּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. בְּהַהוּא נְגוּנִין
סְלִקִין וְנַחְתִּין וְדָאֵי, בְּתִיאֻבְתָּא דְּרוּחָא
דְּתֵאִיב לְאִתְחַבְּרָא לְעֵלָא. בְּהַהוּא זְמַנָּא
כְּתִיב (חִבְקוּק ג, יט) אֱלֹהִים אֲדַנִּי חִילִי

8. זהר יתרו פ, ע"ב; זהר פנחס ח"ג, רלג, ע"א; שם האזינו רצח, ע"ב; ת"ז ת"ל כ, נה, ע"א: "ורחמי על בנוי, וביה

כְּאַיִלוֹת וְגו' (חֲבֻקִּי ג, ט). שְׁהִנֵּה בְּשַׁעֲהָ
 שְׁהַחְיִית נֹעֵדוֹת לְהַעֲלוֹת שִׁירָה לְפָנַי
 רְבוֹנִים, שְׁנֵי הַחַיִּים מִתְעוֹרְרִים, הֲאֵל
 עֲלוֹנָה [אִימָא] וְהֲאֵל תַּחְתּוֹנָה
 [הַשְּׂכִינָה], שְׁכָהֶם תְּלוּי הַנְּגוּן [שָׁהֶם
 מִצַּד שְׂמָאל - נֹקְבָא]. וְאֵל כַּח נְמֻשָּׁד
 מִחֶם [מֵאִימָא וְהַשְּׂכִינָה] לְגַבֵּי [יִשְׂרָאֵל],
 וְבוֹ: יְהוֹ"ה [אֱלֹהִים] אֲדִנִּי חֵיל. שְׁהִנֵּה
 אֵל הַנְּגוּן (עֲלִים) [עוֹלָה] בְּכִמְה מִינִים,
 עוֹלָה וְיִוָּרֵד בְּמַתִּיקוֹת הַקּוֹלוֹת בְּסִדּוֹר
 שְׁלָם. וְאֵל מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נְגוּן מִסְתַּדְרִים
 סְדָרִים לְמַעְלָה, לְהַתְחַבֵּר בְּאֶחָד. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב: וַיֵּשֶׁם רְגְלֵי כְּאַיִלוֹת - אֵלֹו שְׁתֵּי
 רְגְלִים [נְצַח וְהוֹד], שְׁתֵּן תְּקוּן הַשְּׂכִינָה.¹⁰
 וּבְגַלְל שְׁבָה [בְּשְׂכִינָה] מִתְחַבְרִים
 [הַרְגְלִים], נֶאֱמָר בָּהֶם: כְּאַיִלוֹת.¹¹ וְעַל
 בְּמוֹתֵי יְדֻרְכֵי (שָׁם, שָׁם) זֶהוּ חֲבוּר שָׁל
 אוֹתוֹ צְדִיק [יְסוּד]. וְהַפֵּל מֵאוֹתוֹ נְגוּן,
 לְפִיכְדִי: לְמַנְצַח בְּנִינּוֹתֵי (שָׁם, שָׁם),
 שְׁהַנְּגוּן הוּא בְּהוֹד, בְּזִמְנֵי שְׁנֵצַח מִתְחַבֵּר
 בּוֹ. וּבְאוֹתוֹ חֲבוּר הַפֵּל עוֹלָה לְהַתְחַבֵּר
 זֶה בְּזֶה, נְצַח בְּהוֹד, יְסוּד [צְדִיק] כְּבַת
 זִוְגוֹ [הַשְּׂכִינָה].

וְאַחַר כֵּן, כְּאֲשֶׁר מְגִיעִים יִשְׂרָאֵל
 לְתַפְלָה בְּלַחֵשׁ נֶאֱמָר: וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת

וַיֵּשֶׁם רְגְלֵי כְּאַיִלוֹת וְכוּ'. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא
 דְּמִזְדַּמְנָן חֵיוֹן לְסַלְקָא שִׁירָתָא קָמֵי
 מְאִרְיָהוֹן, תְּרִין הַחַיִּים אֲתַעְרוּ, ה' עֲלֵאָה
 ה' תַּתְּאָה, דְּבַהוּ תְּלִיא נְגוּנָא. וְכַדִּין
 חֵילָא נְגִיד מְנַהוֹן לְגַבֵּיהוּ, וְכֵה יְהוֹ"ה
 אֲדִנִּי חֵילִי. דְּהָא כְּדִין סְלָקִין נְגוּנָא
 בְּכִמְה זִינִין, סְלִיק וְנַחֲת בְּכִסִּימוֹ דְּקָלִין
 בְּסִדּוֹרָא שְׁלָם. וְכַדִּין מְגוֹ הוּא נְגוּנָא
 מִסְתַּדְרִין סְדָרִין לְעֵלָא לְאַתְחַבְרָא בְּחַד
 [אֲצִ"ל: כְּחַד]. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב: וַיֵּשֶׁם
 רְגְלֵי כְּאַיִלוֹת, אֵלִין תְּרִין רְגְלִין דְּבַהוּ
 תְּקוּנָא דְשְׂכִינְתָא. וּבְגִין דְּבַהּ מִתְחַבְרִין
 אֲתַמַּר בְּהוּ: כְּאַיִלוֹת. וְעַל בְּמוֹתֵי
 יְדֻרְכֵי, דָּא חֲבוּרָא דְהוּא צְדִיק. וְכֵלָא
 בְּהוּא נְגוּנָא, בְּגִין כֵּן לְמַנְצַח בְּנִינּוֹתֵי
 (שָׁם), דְּנְגוּנָא אִיהוּ בְּהוֹד בְּזִמְנָא דְנְצַח
 אֲתַחַבֵּר בַּהּ. וּבְהוּא חֲבוּרָא כֵלָא סְלִיק
 לְאַתְחַבְרָא דָּא בְּדָא, נְצַח בְּהוֹד, יְסוּד
 כְּבַת זִוְגָה.

לְבַתֵּר כַּד מְטָאן יִשְׂרָאֵל לְצִלוֹתָא בְּלַחֵשׁ,
 אֲתַמַּר וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת בְּנִפְיָהֶם (יחזקאל

כְּנִשְׂר יַעִיר קְנִי"; שָׁם תִּי כַה, עֵא, ע"א: "תֵּלֵת חֵיוֹן אֵינוֹן בְּמִרְכַּבְתָּא, אִרְיָה, שוֹר, נִשְׂר, וּבְכוּלָּהוּ לֵית רַחֲמִים
 כְּנִשְׂרָא". רֵאה ג'כ תְּנַחֲמָא עֵקֵב, פ"ב: "וַיְבוֹא נִשְׂר שְׁהוּא רַחֲמֵנִי"; יִלְקוּט שְׁמוֹנִי פ"כ, רַצַּח; שָׁם מִשְׁלֵי פ"ל
 ס' תַּתְּסַג.

9. שָׁהֶם מִצַּד שְׂמָאל - נֹק', עֵי זֶהר פְּקוּדֵי ח"ב, רכז, ע"ב, עֵינֵי עֵינֵי ר"ה וּי"כ מִתּוֹךְ הַמְּחֻזָּר עֵמ' 40: "וְצִרִיךְ
 לֹוֹמֵר בְּנִיגוּן, וְהוּא מֵהָאֵרֶת אִימָא הַמְּאִירָה לְנוֹקְבָא כְּדִי לְהַעֲלוֹתָהּ", "הַנְּיָגוּן שְׁזַכְרֵנוּ הוּא בְּסוּד שָׁם אַה"ה
 שְׁהוּא מֵאִמָּא". בְּעֵינֵי תִיקוּן הַשְּׂכִינָה בְּנִיגוּן עֵינֵי סוּף תִּיקוּן יג.

10. עֵי תִזְ תִּי נב, פז, ע"א.

11. זֶהר חֲדַשׁ יִתְרוֹ, לט, ע"א.

כְּנִפְיָהֶם (יחזקאל א,ח), לְקַבֵּל אוֹתָהּ
 [התפלה] מִכְּפִיָּם. וְאִזּוּ: בְּעִמְדָם
 תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן, שְׁהָרִי הַכֹּל עוֹמֵד
 בְּלִחַשׁ לִפְנֵי וְלַפְּנִים. וְאִימָא הִיא
 הַמְּחַבֵּרַת חֲבוּרִים [אלה] כְּרָאוּי. וְעֲלֶיהָ
 [כתוב]: וַיִּשֶׁם רַגְלֵי כְּאֵילוֹת וְגו', זֶהוּ
 חֲבוּר הַאֵיבָרִים שְׁמוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ־הוּא וְהַשְׂכִּינָה, עַל דֶּרֶךְ [שְׁכִינָה]:
 וַיִּשֶׁם פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו
 (מְלָכִים-ב, ד, לד). שְׁאוֹתוֹ יֵלֵךְ [חֲבִקוּק]
 מִצַּד שֶׁל נִקְבָה הַיָּה, ¹² וְלִפְיָךְ מַת,
 וְהוּא [אַלְיָשָׁע] חֲקַק בּוֹ סוּד הַזְּכָר.
 בְּמָה? בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁל ע"ב שְׁמוֹת. ¹³
 וְזֶה סוּד [הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים] וַיִּסַּע, וַיָּבֵא,
 וַיִּמְ, ¹⁴ [שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים אֵלּוּ] כִּנְגַד
 שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת. אִימָא עוֹמֵדַת עֲלֵיהֶם
 וּמְחַבֵּרַת אוֹתָם לְשְׂכִינָה. אִזּוּ הַשֵּׁם יוֹצֵא,
 כָּלֵל ע"ב שְׁמוֹת, וְבוֹ [הַנְּבִיא] הַחִיָּה
 אוֹתוֹ [נַעַר] וַדַּאי.

א, ח) לְקַבֵּלָא לָהּ מִלְּגוֹ. כְּדִין בְּעִמְדָם
 תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, דְּהָא כְּלָא קָאִים
 בְּחִשָּׁאֵי לְגוֹ לְגוֹ. וְאִמָּא אִיהִי דְּמַחְבֵּרַת
 חֲבוּרִין כְּדָקָא יָאוּת, וּבָהּ וַיִּשֶׁם רַגְלֵי
 כְּאֵילוֹת וְכוּ' דָּא חֲבוּרָא דְּאֵיבָרִין
 דְּמַתְּחַבְּרָן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָה.
 כְּגוֹן וַיִּשֶׁם פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו
 (מְלָכִים ב, ד, לד). דְּהָהוּא יְנוּקָא מְסֻטְרָא
 דְּנוּקְבָא הֵנָּה וּבְגִין כְּךָ מִית, וְאִיהוּ גְּלִיף
 בְּהָ רְזָא דְּדְכוּרָא. בְּמַאי. אֵלָא בְּשִׁמָּא
 קְדִישָׁא דַּע"ב שְׁמָהֵן. וְרְזָא דָּא וַיִּסַּע
 וַיָּבֵא וַיִּט אֵלִין תְּלַת אַבְהוֹן. אִמָּא קְיָמָא
 עֲלֵיהוּ וּמְחַבֵּרַת לוֹן כְּלָהּ בְּשְׂכִינָתָא.
 כְּדִין שְׁמָא נְפִיק כְּלָלָא דַּע"ב שְׁמָהֵן,
 וּבָהּ אַחֵי לָהּ וַדַּאי.

וְעַל הַשְׂכִּינָה נֹאמַר: הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁפִים
 כְּמַתִּי עוֹלָם (תהלים קמג, ג). וּבְזִמְן שְׁיָבֹא
 אֵלֶיהָ הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא עִם הַשְּׁלֹשָׁה
 אַבּוֹת לְהַתְּחַבֵּר עִמָּה, נֹאמַר בְּה: הַקִּיצוּ
 וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם וְגו' (ישעיה כו, יט). אִזּוּ,
 מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים (ע"פ תְּפִלַּת
 שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה). וְהַכֹּל עַל יְדֵי אִימָא, הַיָּד

וְשְׂכִינָתָא אַתְמַר בְּה: הוֹשִׁיבֵנִי
 בְּמַחְשָׁפִים כְּמַתִּי עוֹלָם (תהלים קמג, ג).
 וּבְזִמְנָא דִּינִיתִי לְגַבְהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּתַלְתְּ אַבְהוֹן לְאַתְחַבְּרָא בְּה, אַתְמַר בְּה:
 הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם וְכוּ' (ישעיה כו,
 יט). כְּדִין מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 וְכָלֵל עַל יְדָא דְּאִמָּא, הַיָּד הַחֲזָקָה, ה'

12. עי' קנאת ה' צבאות, גנזי רמח"ל, עמ' ק-קא: "ולכן בכח זה [אלהיו] החיה את יונה בן אמתיה בן הצרפתי, שהוא היה שורש מבי' ומת מפני הקלקול הזה. והענין שנסתלקו ממנו אותיות הזכר המחיות אותו, ומת בסוד נוקבא, והוא חזר וחקק האותיות וחיה... ואלישע כמו כן, שקיבל הכח מאלהיו בסוד (מלכים ב, ב, ט) והיו נא פי שנים ברוחך אלי, החיה את חבקוק בסוד הר"ו, שהוא השם ע"ב שחקק בו, שהוא אותיות הזכר כנ"ל". ע"ע שער הלקוטים, פ' וירא, שנשמט חבקוק היתה מצד זיווג הנשיקין מצד הנקיבה.

13. עי' הקדמת הזהר ח"א, ז, ע"ב.

14. ג' פסוקים בפרשת בשלח יד, יט - כא, ועי' זהר בשלח ח"ב, נב, ע"א; שם, בהר, קט, ע"ב.

החֲזֹקָה, ה' יֵד הַחֲזֹקָה, שְׁבֹה עוֹמְדִים
 בְּלִם בְּחֹק שְׁלֵם, וְהַסְמְרִין אַחֲרָנִין לֹא
 יִבֹּלִים לָהּ וְדַאי.

יֵד הַחֲזֹקָה, דְּבִה קְיָמִין בְּלָהוּ בְּתַקְפָּא
 שְׁלִים דְּסְטָרִין אַחֲרָנִין לֹא יְכָלִין לָהּ
 וְדַאי.

וְעוֹד, וּלְכַל הַיָּד הַחֲזֹקָה - זֶה חֲשָׁמַל.
 וּלְכַל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל - כְּמוֹ שֶׁהַעֲמִידוּתָּהּ¹⁵
 [מֵאֵי חֲשָׁמַל?] חַיּוֹת אֵשׁ מִמְלָלוֹת. וְזֶה:

וְעוֹד, וּלְכַל הַיָּד הַחֲזֹקָה, דָּא חֲשָׁמַל.
 וּלְכַל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל, כְּמָה דְּאוּקְמוּתָּהּ
 חַיּוֹת אֵשׁ מִמְלָלוֹת (חַגִּיגָה יג.). וְדַאי

15. חגיגה יג, רע"ב, זהר יתרו ח"ב, פא, סע"ב.